

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V znamenji resnice!

So wälz' ich ohne Unterlass,
Wie Sanct Diogenes, mein Fass,
Bald ist es Ernst, bald ist es Spass,
Bald ist es Lieb', bald ist es Hass,
Bald ist es dies, bald ist es das,
Es ist ein nichts und ist ein was.
So wälz' ich ohne Unterlass,
Wie Sanct Diogenes, mein Fass.
Goethe.

Mi ne vemo, na koga je letela svoj čas gorejšnja pušica Goethejeva, a zdi se nam, da je moral dotičnež kakor jajce jajcu podoben biti tistim korarskim aspirantom, ki po milosti gospoda knezoškofa Ljubljanskega in v neizmerno kvar ugledu duhovskega stanu delajo klerikalno javno mnenje v Vodnikovih ulicah.

Sinočni „Slovenec“ nam je dokaz, da so bili bob v steno pri teh ljudeh vsi naši vzklici na ljubezen domovinsko, na politično treznost in zdrav razum in da je z elementi, ki imajo sedaj odločilno besedo v uredništvu „Slovenca“, nemogoča vsaka sprava. Tem ljudem brez boja ni življenja in zato ni čuda, da nam sedaj v greh štejejo tudi že pogajanje za spravo! Oči hočejo in morajo imeti „brezverce“, ker bi inace kakor kafr izginila njihova politična glorijska, in zato vedejo se vsem protidokazom nasproti liki tisti otrok, ki je na vsa prigovarjanja, naj poda roko tovarišu, s katerim sta se bila zlasala, le svoj pot tulil: Nečem! Nečem! — dokler mu ni očetova roka ust zaprla. Mir in ljubezen — brr!

Na izgovarjanja „Slovenčeva“ glede njegovega poročevanja o glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, katere se je udeležilo na veliko žalost „Slovenčeva“ toli impozantno število slovenskih rodoljubnih duhovnikov, se nam ne vidi potrebno odgovarjati, kajti vsak trezen narodnjak bo sam vedel, kako ima tolmačiti faktum, da se je v „kot potisnila“ naša šolska družba in konečno tudi ne vemo, kaj naj bi odgovorili slovenskemu listu, ki čuti potrebo stoprav naglašati in bahati se, da je „blagohotno“ poročal o najvažnejši naši narodni ustanovi. Pač se pa moramo tudi tu odločno zavarovati zoper poskus, v isto vrsto postavljati „katoliški sklad“ z družbo sv. Cirila in Metoda. Fond za rešitev slovenske dece ali pa fond za privabljenje in

podporo neslovenskih jezuitov in za organizacijo volitev zoper slovensko stranko — oprostite, to se pač nikakor ne da primerjati.

Toliko mimogredé o tej zadevi. Glavni namen temu članku pa je opozoriti na impertinentno laž „Slovenčeva“ gledé našega stališča k šolskemu vprašanju. V tem pogledu naš škofovski organ hladnokrvno prizna, kar smo mi v sobotnem članku trdili, da je namreč Hasnerjevo nemško slavnost navlašč izkoristil zoper narodno-napredno slovensko stranko ter tendenciozno zamolčal nemški značaj proslave Hasnerjeve. Opravičuje pa to svoje postopanje s tem, da se je bajé g. dr. Tavčar na ustanovnem shodu „Slovenskega društva“ izrekel „za tiste zakone, katerih oče je tisti Hasner, ki se je proslavljal v Ischlu, da se nadalje bajé v vsem slovensko-naprednem taboru ni našel mož, ki bi bil zavrnil te nazore in da je bil vsled tega opravičen misliti, da so tudi naši liberalci za Hasnerjevo delo.“ Podleje hinavščine si res že ne moremo misliti! V resnici je namreč govoril gosp. dr. Tavčar na dotičnem shodu o šolskem vprašanju doslovno (vide „Slov. Narod“ št. 37 ex 1891) sledeče:

Spregovoriti mi je še o važni točki. Razenela se je agitacija za državnozbornske volitve v naši kronovini, in izdala se je nekaka parola za te volitve po naših prijateljih, ki nas sicer ljubijo z krščansko ljubeznijo, ki se pa vender v mnogih rečeh ne strinjajo z nami. Izdalo se je vodilo, da se ima vsak državnozbornski poslanec izreči za versko šolo, kakor jo bodo škofje določili.

S tem vodilom se naše društvo nikakor ne more zjediniti. Škofom gre veljava na cerkvenem polju, in mi jim tam ne odrekamo svoje pokorščine. Če pa posežejo škofje v politiko, potem morajo dopustiti, da se jim kritikujejo njihove politične zahteve ravno tako, kakor vsakemu drugemu politiku. Visokočastiti škofje so dosedaj že mnogo govorili in pisali o verski šoli. A niti jeden glas iz njihove srede se ni začul o tem, da naj je verska šola oprta na narodno podlago. Izreči, da moramo vzprejeti versko šolo, kakor jo bodo škofje določili, to se pravi toliko, kakor izročili se škofom na milost in nemilost.

Vsak poslanec, ki bi se podrgel temu vodilu, bil bi pozneje, če bi škofje kaj takega zahtevali, za-

vezan glasovati za versko šolo s protinardno podlago, če bi škofje tako zahtevali.

Sedaj si pa pomislite, kaka bi bila naša šola, če bi se tako organizovala, kakor bi si želel to na primero škof Flapp v Poreči, ali pa kak nemški škof v Celovci. (Dobro, dobro!)

Mi smo za versko šolo na narodni podlagi.

Pod tako šolo pa umemo mi tisto, s katero je vsako brezverstvo izključeno in katera nam daje garancije, da se bodo v njej naši katoliški otroci versko odgojevali in v narodnem duhu.

Prepričani smo pa tudi, da se v naši kronovini že nahaja taka verska šola, ki že sedaj daje popolno garancijo za versko odgojo in da v tem oziru v naši kronovini niti najmanjše pritožbe ni in tudi ne najmanjše potrebe, da bi se kaj reformovalo! (Dobro, dobro!)

Mi smo prepričani, da so naši sedanji učitelji izvrstni, da so resen faktor, s katerim nam je pri narodni oliki resno računati, in nikakor si ne moremo zaželeti, da bi morali nastati kakšni časi, da bi se učiteljem naložilo breme kake neznosne odvisnosti, iz katere bi izvirali prepiri, s katero bi se posebno učiteljem jemalo veselje do plodonosnega in uspešnega delovanja. Na drugo stran pa, kakor rečeno, se popolnoma strinjamo z versko odgojo, ter zahtevamo od svojih državnih poslancev, da naj se odločno protivijo vsaki spremembi šolskih zakonov, s katero bi nastala nevarnost, da bi škodovala naši mladini.

Iu potem sprejela se je po predlogu dra. Tavčarja v tem oziru sledeča resolucija:

Slovensko politično društvo, dasi je prepričano, da daje v naši kronovini sedanja šola vse garancije za versko odgojo in da se pri nas ne kaže potreba po kakih reformah, pričakuje od slovenskih državnozbornskih poslancev, da naj se odločno protivijo vsaki spremembi šolskih zakonov, ki bi bila v kvar verski odgoji naše mladine.

Tak je bil torej naš program in tak je še. A to je malo mari našim škofovskim poštenjakovi-

LISTEK.

Galov stolp pri Florenci.

(Dalje.)

Po kratkih lesenih lestvicah pridemo iz muzeja na prsobran pravega Galilejevega stolpa. Tu opazimo najpoprej pločevinastega petelna na železnem drogu, ki se vrti tako, kakor veter piše. Spomina vredno je, da je imela Galilejeva rodovina petelina kot znak v svojem grbu in da ga ima tudi sedanji lastnik Galletti. Na pločevinastem petelinu se vidijo štiri luknje, katere so baje prevrtale sovražne krogle ob času obsedanja. Zanimivo je tudi, da je moral astrolog Filip Cerbellione, jetnik kneza Oranjskega, temu z Galovega stolpa prorokovati, da bode premagal mesto Florenco. Oranjski (Philibert de Chalons) je imel svoj glavni stan nekoliko nižje pod stolpom proti mestu na zemljišči, ki se imenuje „Piano dei Giulliani“, in je stanoval v vili „Guicciardini“. Blizu tam, ali bolj proti zahodu, se vzdiga druga bolj veličanstvena vila Guicciardini (sedaj Marrochi), kjer so podpisali pogoje, pod katerimi naj bi se Florenca predala, katere so pa pozneje zatajili

proti zakonu. Tu je preživel svoje zadnje dni Franc Guicciardini, ki se je bil hudo zameril mlademu vojvodi Kozinu, in je napisal svojo imenitno zgodovino „Storia d' Italia“. Okoli teh vil se vleče in zavija krasno zelo široko šetališče „Viale dei Colli“, katero je izdelal l. 1868, ko je še bival italijanski dvor v Florenci, inženir Poggio in za koje so potrosili več nego dva milijona lir. Drevored je 5760 m dolg in 18 m širok. Skozi ta drevored se pride po mnogih redih (zavojih) na „Piazzale Michelangelo“, kjer stoji spomenik tega veleuma s prekrasnim razgledom čez mesto in okolico.

Najlepši, najužitnejši razgled pa se nam odpira z Galovega stolpa samega. Koj na desno (severovzhodno), ali malo nižje doli opazimo pokopališče („campo santo“) in cerkev sv. Miniata, florentinskega škofa, ki je bil v III. stoletju tu mučen. Poleg cerkve so sezidali utrjen grad (l. 1295.), katerega je Michel Angelo z okopi in bastijami utrdil ter ga osebno branil pri obleganju l. 1530. V cerkveni kripti je pokopan sv. Miniato in v kapeli sv. Jakoba se nahaja mavzolej kardinala Jakoba Portugalskega. Na pokopališču je premnogo lepih spomenikov, posebno lepo barvanih nadgrobnih ka-

pelic s slikami na steklu. Koj za sv. Miniatom zagledaš frančiškansko cerkev S. Salvatore, katero je imenoval Michelangelo „lepo kmetico“, ker je bila takrat okoli in okoli s zelenimi gozdi obdana.

Najlepši razgled se nam odpre proti severovzhodu, na dolgo vrsto Apeninskega pogorja, ki je sicer večinoma skalnato in golo, a njegovi vrhunci so ob tem času še vedno s snegom pokriti. Najmarkantnejši in nam najbližji vrhunec se imenuje la Falterona (1649 m nad morjem), izpod katerega izvira Arno, najpoetičnejša reka italijanska. Malo bolj proti vzhodu vzdiga se Monte Fumijolo, na čegar podnožji izvira slavna Tibera, ki pa niti v Rimu ne vzbuja nikakoršne pozornosti. V dolini največjega Arnovega dotoka (od desne), Sieve imenovanega, na podnožji Falterone same, nahaja se svetovnoznana opatija Camaldoli (ustanovljena 1046, zatrta 1808), po kateri so dobili menihi kamaldunci svoje ime. Stari samostan (l' Eremo) je štel 30 puščavniških celic, od kojih je imela vsaka svoj vrtič. Pozneje so sezidali na višjem mestu, odkoder je krasen razgled, nov samostan. V njem se vidi še dandanašnji dobro ohranjena dvorana, v kateri so se zbirali najimenitnejši florentinski učenjaki k

čem, isto tako malo, kakor to, kar smo pisali o Hasnerjevi slavnosti, češ: „Tako pišete, mislite pa drugače!“ Ako ne gremo v cerkev, smo brezverci, ako pa hodimo — smo hinavci. Sodijo nas pač po samih sebi! Naj mi dokazujemo z besedo in z dejanjem svoj veraki čut, vse zaman! Tam za plotom stoji najeta „Slovenčeva“ klika, gluba in slepa za vsako dokazovanje, ter se dere, liki tiisti otrok: Brezverci! Brezverci! Le škoda, da očeta ni, ki bi jim z roko zaprl usta in zagadelj bomo to nehvaležno nalogo morali prevzeti najbrže mi sami.

Toliko v znamenji resnice. Sicer je pa resnica tudi, da smo se v zadnjem času „poganjali za spravo“, a le za spravo s poštenjaki, z mistifikovano rodoljubno slovensko duhovščino; to šteli smo si v dolžnost v interesu skupne narodne stvari in to spravo bomo prej ali slej tudi dosegli na celi progi preko glav tiste Ljubljanske in Goriške klike, ki v predalih „Slovenčevih“ karikira katoliško in slovensko poštenje. Za te ljudi imeli pa bomo odeslej in po žalostnih izkušnjah zadnjih dni zopet le to, kar smo že imeli — preziranje. Pa naj jim bo potem patron Peter ali Pavel. — Pulvis eras et in pulverem reverts — narod slovenski bo pa le stal!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. avgusta.

Razpust drž. zbora.

Dunajski dopisnik „Czasov“ se bavi z naznanilom „Linzer Volksblatt“ o razpustu drž. zbora in pravi, da se bo morda res pokazalo kot potrebno, storiti ta zadnji korak. V tem hipu grof Taaffe gotovo ne misli na to, prvič ker sploh ne mara, da bi se prikrajšala normalna doba parlamenta, drugič pa, ker v tem trenutku ni aktuvelnega povoda k temu. Poljakom se novih volitev sicer ni bati, ali potrebno ni, izpostavljati Gališko volilnemu boju, dokler se je moči temu umakniti. Konservativna stranka nima uzroka, gojiti posebne iluzije, kajti za to, da bi pri volitvah pridobila mnogo mandatov, ni nikakega jamstva, narobe, pri novih volitvah bi na pr. na Moravi gotovo zmagali Mladočehi in odvezli Staročehom tiste mandate, katere ti še imajo. Izid nemških volitev se ne da tolmačiti konservativcem na korist. Svobodomiselná stranka nemška je bila pri volitvah sicer pobita, ali novih mandatov so pridobili tudi narodni liberalci in radikalci, namreč socialisti in protisemiti. Tudi v Avstriji ni videti, da bi se množili konservativni elementi.

Grof Taaffe.

Ministerski predsednik grof Taaffe se je zopet povrnil v svoj tusculum, v Nalžov, in misli tam ostati do dne 18. avgusta. Pred svojim odhodom imel je daljšo konferenco z baronom Puthenom, gorenjeavstrijskim namestnikom, in z opatom Achleutherjem, gorenjeavstrijskim dež. glavarjem. Sodi se, da se je govorilo o baronu Aichelburgu, ker se je ta pri Hasnerjevi slavnosti izrekel za veljavni šolski zakon.

Same prepovedi.

Na Dunaji kakor v Pešti, v Zagrebu kakor v Ljubljani velja načelo, da je zoper Slovane postopati z vsami količkaj dopustnimi sredstvi, zlasti pa preprečiti vse, kar bi zamoglo raznetiti patriotizem in narodno zavest. V Makarski hoteli so hrvatski rodoljubi prirediti komers v proslavo zjedinitvenja opozicije in zajedno tabor, na katerem bi se bilo govorilo o političnem položaju Hrvatov ali slavna vlada je to hitro prepovedala. — Madjarska vlada je tudi izdala jednako prepoved. Slovaški

znanstvenim razpravam. Malo bolj proti zahodu od Camaldola se vidi veliko poslopje Valombrosa, kjer je bil poprej tudi samostan (utemeljen l. 1050), a sedaj (od l. 1869) se nahaja tam državna gozdarska šola. Vsa okolica je porastena z lepimi gozdi.

Skoro ravno nasproti nam (na severu) leže starodavne Fiesole (295 m) v malem sedlu mej dvema gričema, na katerih so stala nekaj etruščanska gradišča. Na zahodnem nižjem griču (340 m) stoji fiesolanska opatija „S. Domenico“, kjer je bival blaženi „Fra Angelico“, jeden najimenitnejših florentinskih slikarjev in tovariš Savonarolin. Na vzhodnem griču (373 m) je bila nekaj etruščanska trdnjava in pozneje rimska „arx“. Rimsko mesto so razdejale Sulline čete in pozneje Avgustovi vojaki. Na severni strani sedanjega mesteca so izkopali rimsko gledališče in kopališče. Onstran tega se dobro vidi velikansko ozidje iz rezanega kamnja, ki je nekaj obdajalo etruščansko naselbino. Prazgodovinske in rimske izkopine hranijo v občinskem muzeju, ki je vreden, da si ga vsak potovalec ogleda. Blizu Fiesol se beli „villa Buonarrotti“, kjer je večkrat bival glasoviti slikar, kipar in stavbar Michel-

rodoljubi so hoteli v Turč. Sv. Martinu prirediti Kollárjevo slavnost, a bilo jim je to prepovedano. Ta dvojna mera, s katero se v obeh polovicah države reže kruh pravičnosti, mora biti pač posebno dobro sredstvo za negovanje patrijotičnega mišljenja in ljubezni do države.

Vnanje države.

Novice iz Srbije.

Preiskovalni odsek skupščine nadaljuje svoje delo in zaslišuje ves dan razne svedoke. Liberalni svedoki, zlasti bivši uradniki se tirajo v policijskem spremstvu pred odsek. Ta zasleduje zlasti tajne depеше, s katerimi je Ribarac naročeval uradnikom, naj falsificirajo volilne rezultate. Jutri bi imel odsek skupščini poročati o uspehu preiskave, pa tega še ne bo storil, ampak prosil novega roka.

Metropolit Kliment.

Kruta obsodba poštenega rodoljuba metropolita Klimenta obuja v vseh krogih, duhovskih in posvetnih, največje sožalje. Celo „Polit. Corr.“ čutila je potrebo, ublažiti posledice politične te obsodbe in se trudi, dopovedati svetu, da bode sodba znižana na internovanje v tistem samostanu, kjer je bil metropolit zaprt za časa sodne preiskave. To je baje želja Koburžana samega. Kaj pomeni tako „znižanje“ kazni, vé vsakdo. — Ruske „Novosti“ pišejo o tej stvari: Bolgari vedo sedaj, česa imajo pričakovati od takega vladarja, kakeršen je Koburžan. Kazen, katera se je naložila metropolitu Klimentu, je jako težka in nezaslužena. Metropolit Kliment je brez dvoma prvi hierarh bolgarske cerkve, tako po glasu, kakor po znanju in brezprikornem življenju. Ta terorizem bo seveda tudi prijatelje Rusije in Bolgarske hudo prestrašil, ali v srci mase naroda živi še čutstvo hvalečnosti napram Ruski in svoj čas dala mu bode tudi izraza. Dokler pa ne pride ta trenotek, ostane Bolgarska kar je sedaj, velik politični grob. — „Sv. svet“ piše: Vajeni smo čitati in slišati o kaznih, mukah in preganjanjih, katerim zapadajo tisti bolgarski rodoljubi, ki se upajo izražati svojo ljubezen do domovine in do vere očetov in svojo hvalečnost napram Rusiji. Ali ta pot ni bilo preganjanje naperjeno zoper politične činitelje, ampak proti pravoslavni cerkvi. V osebi metropolita Klimenta je bila ponižana in užaljena pravoslavna vera, katera je skozi več vekov vezala Bolgarsko in Rusijo. Pozornosti zasluži tudi to, da sta se tedaj, ko je bil metropolit Kliment obsojen, naselila v njegovi dijocezi dva katoliška prelata.

Kapitulacija Sijama.

Francoska vlada je vzprejela odgovor sijamske vlade, dasi je došel prekasno, to je, po preteku določenega roka. Ker so Sijamci pripravljeni izpolniti vse od Francije stavljenе pogoje, se je francoska vlada lahko zadovoljila, a da si zagotovi te pridobitve, ostane sijamsko obrežje blokirano, dokler ne zapuste Sijamci Franciji prepuščen teritorij. Za plačanje odškodnine se je dovolil Sijamu šok jednega meseca. Konflikt mej Sijamom in Francijo je s tem pač poravnán, nikakor pa s tem še ni do gnano sijamsko vprašanje. Sijamci so vzprejeli ultimatum v nadeji, da Anglija ne bo pripustila, da bi Francija dejanski se polastila levega brega reke Mekong, zlasti ne, kar ga je nad 20° širine. Francozi so s tem diplomatičnim uspehom jako zadovoljni, zlasti ker je ob jednem poraz angleške vlade. Ta se ni upala potegniti se dejanski za Sijam, ali vzlic temu še ni vse v redu, prave težkote nastale bodo namreč šele sedaj, pri pogajanjih mej Francijo in Anglijo. Sijam je sicer pripravljen odstopiti na severu ležeče provincije ali v to treba privoljenja Anglije, kajti ta je Sijamcem tisti svet odstopila s pogojem, da ga ne da nikomur. Sedaj se bodo torej začela pogajanja mej Anglijo in Francijo in to je težka stvar, katera lahko še kak nov konflikt prouzroči.

angelo. Tam občudujejo podobo satira, katerega je neumrljivi mož na zid naslikal in zaradi kojega obiskujejo tujci to vilo kakor kakošno imenitno mesto.

Pod Fiesolami (jugozahodno in že skoro v dolini, ob potoku Mugnone), leži imenitna vila Palmieri, kjer je zadnje tedne bivala angleška kraljica Viktorija. Ob času grozovite kuge („črne smrti“) l. 1348 zbiral je v tej vili glasoviti italijanski pripovedovalec Boccaccio okoli sebe svoje prijatelje in prijateljice ter jim čital svoje zabavne novele („il Decamerone“), češ naj bi pozabili grozovite prizore, katere je prouzročila tam doli ob kalnem Arnu neprizanesljiva morilka. Svoje ime je dobila ta vila od florentinskega plemiča Mateja Palmieri, kateri jo je l. 1454. kupil in v čegar rodovini je ostala dolgo časa. V začetku našega stoletja jo je kupil nek Farbill, ki jo je daroval veliki vojvodinji Mariji Antonijeti, soprogi zadnjega nadvojvode toskanskega, Leopolda II. Marija Antonijeta jo je prodala angleškemu lordu Grawfordu in ona je še sedaj lastnina njegove rodovine, ki jo ponudi kraljici za bivanje vsakikrat, ko pride ona na letovišče v Florenco. V akademiji lepih umetnosti v Florenci se nahaja slika (Calamajeva), ki predstavlja Boccaccio,

Velik štrajh.

Angleška stoji pred delavskim štrajkom, kakeršnega še ni videl svet. 350 000 premogarjev je sklenilo, da začnejo štrajh, in ako se jim pridružijo še durkamski in northumberlandski premogari, naraslo bi število štrajkujočih rudarjev na 450.000 mož. Uzrok je povsem jednostaven. Lastniki premogokopov so sklenili, znižati delavske mezde za 17 do 25 odstotkov, češ, da je cena premoga padla pri toni za 3 šilinge. Rudarji pa ne marajo iz svojega žepa plačati izgubo podjetnikov, oziroma nadomestiti podjetnikom izgubljeni del dobička, ter so se organizovali in začeli štrajh. Vlada je v veliki zadregi in v strahu ter dela razne priprave, da uduši eventualne izgrede.

Revolucija v Argentini.

V provincijah Buenos-Ayres, Rosario in Santa Fé nastala je dobro pripravljena revolucija. Radikalci so nabrali obilo vojaštva in se bijejo hlabro. Dan na dan so krvave praske. Vodja radikalev dr. Alesa izdal je oklic, v katerem pravi, da je žrtvovati kri in življenje, da se zopet priboré narodu pristojne pravice. Ustaši so se uprli v 20 mestih, a upor se je v tem razširil po celi deželi. Doslej so še vedno ustaši zmagali, zlasti ker so se jim pridružili tudi inozemci. Centralna vlada je naprosila zborujoči kongres, naj proglasi za provincije San Louis, Santa Fé in Buenos Ayres obsedno stanje. Vlada se ne misli udati, ampak pripravlja večjo vojsko tako, da je daljši krvavi boj neizogiben.

Dopisi.

Iz Gorice, 29. julija. [Izv. dopis.] (Kje smo?) V Gorici se godijo čudne reči. Labonom je dovoljeno zoper Slovence vse, še javno psovati in pretepati jih mogó brez kazni, seveda le tedaj, kadar so v večini! Kadar se pa kak Slovenec predrzne zahtevati pravico in zadoščenje, tedaj se godé zopet čudne reči. . . . Tako n. pr. pošiljajo javne oblasti listu, ki je kako Slovincem storjeno krivico objavil, „popravek“, kateri navadno ni dobro informiran. Prijavil je n. pr. „Rinnovamento“ v št. 61. od 19. julija kratko notico, da so v nedeljo 16. t. m. nekateri iredentari na železniški postaji tri Slovence, ki so se hoteli peljati z tramvajem v Gorico, napadli in jednega na glavi težko ranili, tako da so ga morali odpeljati v bolnico. Omenjeni list dostavil je, da bo to stvar obširno prijavil v prihodnji številki. V 62. šte. „Rinnovamenta“ z dné 26. julija pa čitamo popravek c. kr. okrajnega glavarstva, ki trdi, da pri omenjenem tepežu ni imelo uloge niti politično niti narodno sovraštvo. Čudno! „Rinnovamento“ v kratki vesti ni omenil niti policije, niti kake druge oblasti, niti kakega imena. Na podlagi kakega zakona mu je poslalo toraj okrajno glavarstvo popravek? To poizvedeti bi bilo jako zanimivo! No, mi vemo, v katerem grmu tiči zajec, in tudi smemo zagotoviti, da se bode poleg premnogo drugih rečij, posebno tudi ta zadeva v državnem zboru podrobno razpravljala. Resnica mora priti na dan in Slovenci nečemo biti nadalje turška raja — na lastni zemlji.

Resnični dogodek, kakor smo ga poizvedeli pri napadencih in drugih pričah, ki so vsak čas pripravljeni, svoje izjave pod prisego potrditi, je sledeči: V nedeljo, 16. t. m., okoli 8. ure zvečer, spremljala sta brata Franc in Josip Trnovec s svojim prijateljem Blažem Milost sorodnika prvih dveh na železniško postajo, ko se je odpeljal v Tržič. Da bi se preje v Gorico povrnil,

kako čita svoje novele zbranim poslušalkam in poslušalcem.

Še dalje proti zahodu se nahajajo druge imenitne vile, n. pr. „Villa Medici“, katero je dal sezidati Kozimo Medici. Pred njo se nahaja krasen vrt, kakeršnega so mogli ustvariti jedino le razsipni Mediceji in v njej se vidi slavna loggia, katero je okrasil Florentinec Bronzino s fresko-slikami. Malo dalje (nad vasjo Castello) se vidi „Villa Reale“, katero je dal ponoviti Lorenzo Medici in je sedaj lastnina kraljeve rodovine. Andrej del Sarto je naslikal freske v veliki dvorani, ki je dobila zgodovinsko imenitnost. Franc I. Medicejski je dal namreč otrovati svojo prvo ženo Ivano Avstrijsko, da je mogel vzeti za ženo „najlepšo“ tedanje Florentinko, Blanko Capello. To pa je bil velik rodovinski škandal in zato je najel kardinal Ferdinand Medicejski morilce, ki so usmrtili velikega vojvodo in Blanko v poprej omenjeni veliki dvorani. Slika krasne Blanke se nahaja brezštevilokrat po florentinskih zbirkah na platnu (najlepša je od Bronzina), steklu, emalju in celo na kamenu izrezljana kot kameja. Blizu vile se razprostira velik smrekov gozd, ki je bil nekaj lastnina Franca Medicejskega.

stopili so zaostali v čakajoči tramvaj, v katerem so sedeli poleg drugih oseb že gg. Quain, protokolist pri c. kr. državnem pravdnistvu, Eduard Grudina, komi pri veletrgovcu Antonu Orzanu, Emil Schappla (!) uradnik pri depositarju Kolerjevega (!) piva, Jakob Ippavitz, pisar pri odvetniku dr. Maraniju ter artilerijski podčastnik Adamovič. Quain zaprosi po italijanski Josipa Trnovca ognja, ta uljudno prižge žveplenko ter mu jo ponudi; Ippavitz pa Trnovcu trikrat zaporedoma žveplenko ugasne ter reče Quainu, kaj mu je potreba ognja od „šklavarjev“. Na te besede Ippavitz pozval je Franc Trnovca brata in svaka, naj izstopita ter gresta z njim peš, ker taka družba ni zanje. To se je tudi zgodilo. Ali komaj stopijo iz tramvaja, udari za njimi, brez Quaina, omenjena družba, ter prične neusmiljeno po obeh Trnovcih udrihati; Blaž Milost se je rešil v postajino poslopje. Josip Trnovec je koj na tla padel, kajti prebodli so mu zgornjo ustnico, Francu Trnovcu pa so prebili glavo na temenu in vrh desnega senca, in vrhu tega mu je še konduktar ves vrat opraskal. Ko so ga pretepali zagrozil mu je eden napadovalcev, da ima že od nekdaj na njega piko. Napadeni misli, da to gre še na blagoslovljenje zastave podpornega društva. Naposled pride redar, napadovalci govorijo z njim, on pa aretirajo — vsega krvavečega Franca Trnovca ter ga pelje na komisariat. Od policije peljejo Franca Trnovca v bolnico, kjer so mu rano zašili. Revez je sicer sedaj iz bolnice, ali delati ne more, ima še vedno omotico v glavi. Sta pa oba Trnovca jako mirna in poštena človeka, ki nikomur nič žalega ne storita; to trdijo vsi ljudje, ki ju poznajo.

Kako more po vsem tem okrajno glavarstvo trditi, da pri napadu ni uplivala narodna in politična mržnja lahonska proti Slovencem? Priporočali bi novemu ravnatelju Tržaške policije, naj prej ko mogoče vse Goriško policijsko osobje premeni, ako hoče, da bode javna varnost pri nas na boljših nogah. Slednjič še dostavljam, da bosta napadena brata Trnovca v tukajšnjih listih, ki bodo hoteli vzprejeti izjavo, vso zadevo s podpisi objavila. Jeli bosta dobila zadoščenje, katero jima jamči zakou? Vederemo!

Iz Turjaka, 27. julija. [Izv. dop.] Malo kedaj se kdo oglasi iz naše okolice s kakim dopisom in še takrat ne sporoči nič vzpodbudnega za narod, marveč samo nazadnjaštvo. Tako tudi jaz ne poročam nobenega napredka, ampak žalibog le o neki zaspanosti, ki vlada skoraj po celem velikolaškem okraju. Največ povoda k mojemu dopisu so mi pa dala obvestila po časopisih iz raznih krajev, koliko vneti narodnjaki in narodnjakinje darujejo za razna narodna društva, zlasti pa za tako potrebno družbo sv. Cirila in Metoda; takorekoč vse tekmuje, kdo da bo več nabral, oziroma daroval za to šolsko družbo. Le iz naše okolice nisem ničesar čul, dasi je mnogokrat prilike za to.

Zaspala je pri nas celó podružnica sv. Cirila in Metoda v Turjaku pod predsedstvom g. J. Kosca, župnika v Škocijanu, ki je bila pri zadnjem občnem zboru (ki je bil že pred tremi leti!) še dokaj močna, kajti imela je do 30 letnikov, štiri ustanovnike in jednega pokrovitelja. Ni moj namen, obrekovati

Ravno tak gozd stoji malo višje na desni gori in vrh njega, v zračnem obzorji, se vidi slavnemu samostanu Monte Senario (Asinario). Bolj proti zahodu opazimo goro Monte Uccellatojo, skozi kojega vodi železnica po brezštevilnih predorih iz Florence v Bolonjo. Še dalje se vzdiga Monte Morello, sedaj popolnoma gol, ker so porabili njegova lepa debla za zgradbo stolne cerkve v Florenci.

Razgled po Arnovi dolini proti zahodu je navadno meglen in zaradi drugih gričev se morje ne vidi. Dobro pa se opazajo najimenitnejša mesta, n. pr. Prato in Pistoja, potem gore nad njimi. Tudi bolj oddaljene lukeške, kararske in celo modenske gore se vidijo s pomočjo daljnogleda. Na južni strani Arna zagledamo Sinjsko ravnino (piano di Signa) z mnogimi zelo obljudenimi kraji. Ravno tako se belé na južnih gričih lepe vasi z visokimi zvoniki, a mej vsemi se najbolj odlikuje S. Maria Novella del Chianti. To ime je daleč po svetu znano zaradi dobre, ali močne kapljice, ki raste na Chiantiskih gričih. Tako se imenuje nizko pogorje, ki se vleče jugovzhodno od Florence proti dolini Chiana blizu Trazimenskega jezera. Najbolje vino tega imena pridelujejo baje na jugozahodnih obronkih tega pogorja, v pokrajini Siena. (Konec prih.)

g. K., ker vem, da ima mnogo opravila, ki mu često ovirajo na kaj drugega misliti, le toliko rečem, da bi se bil lahko vsaj jeden pot toliko potrudil, da bi bil sklical občni zbor, ter se odpovedal predsedništvu, ker gotovo bi se bil potem izvolil kak predsednik, ki ima več časa, kakor pa on, in smelo trdim, da bi bila podružnica še sedaj tako močna kakor nekdanja, če že ne močnejša. Žal, da podružnična ustanovitelj, č. g. Jakob Gruden, v p. župnik v Turjaku, in pa bivši grajski oskrbnik ravno tam g. Janko Vdovič, ne moreta več delovati njej v korist, prvi zaradi bolehanja, drugi pa nas je zapustil ter se preselil v Ljubljano. Že pri zadnjem občnem zboru je bilo govorenje, da bi se podružnični sedež prestavil v Velike Lašče in se tam združil s tamošnjimi rodoljubi, ki so hoteli celo ustanoviti lastno podružnico. Ali kaj imamo danes? Nič, čisto nič, prva je zaspala, druga se pa ni ustanovila, ker v Laščah vlada nekak razkol. Žalibog je tudi v Laščah malo slišati o narodnem življenju, dasi bi morale biti Lašče za nas nekako središče narodnosti, ker je tam dovolj narodne inteligencije. Vem, da se bo očitalo tem vrticam, da preveč pretiravajo, a pisane so zgolj iz rodoljubne skrbi. Mogoče, da zbudé kaknega rodoljuba iz narodnega spanja, da zakliče potem še drugim: Začnimo delati, in sicer uztrajno delati za mili narod slovenski. Želeti bi bilo, da bi se združili vsi Laščanje, Dobropoljci, Turjačani in Robarji v jedno močno podružnico in da bi tako s skupnimi močmi utegnili kaj uspešnega storiti za rešitev narodne dece. To dal Bog in zato brez zamere!

Domače stvari.

— („Radogoj“) pristopil je za ustanovnika gosp. Peter Majdič, veleposestnik na Hudinji pri Celji, darovavši v društvene namene 100 gld. — Vrlemu rodoljubi, čegar požrtvovalnost je v Slovencih itak že davno znana: Na zdar!

— (Osobne vesti.) Načelnikom postaje Grosuplje na dolenski železnici je imenovan g. Viktor Hrašovec, železniški uradnik v Trbižu, sin odličnega narodnjaka g. okrajnega sodnika Hrašovca v Gradci.

— (Odlikovanje.) V nedeljo se je izročila našemu vrlemu, povsod znanemu čebelarju g. M. Ambrožiču v Mojstrani na Gorenjskem srebrna državna svetinja, s katero je bil odlikovan pri Plovdivski razstavi. Naš rojak g. prof. Beženšek izročil mu jo je osebno kot zastopnik bolgarske vlade s primernim nagovorom, ter mu predal tudi krasno diplomu, podpisano od finančnega ministra kneževine Bolgarije.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Vesela družba pri g. Kuharji v Dev. Mar. Polji pri Ljubljani 5 kron 30 vin. G. Mihael Ruprecht v Št. Jurji pri Krašji 4 kron. Skupaj 9 kron 30 vin. — Od 17. maja do 31. julija (incl.) došlo je uredništvu našega lista skupaj 3385 kron 62 vin., katere smo izročili vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani vzprejelo je danes uredništvo našega lista: Pri stavi izgubil g. F. S., trgovski pomočnik, 1 krono, ki jo daruje g. J. Traven. Živio!

— („Glasbena Matica.“) Na mesto dosedanjega učitelja za gosli g. K. Baudisa, ki se je odpovedal službi, pride kot učitelj za gosli in glasovir v šolo „Glasbene Matice“ g. Karol Jeraj, absolviran gojenec Dunajskega konservatorija.

— (Nemška predrznost.) Prusjaštvo se razcvita tudi v Ljubljani in celo v neki trafiki se dela propaganda za veliko Germanijo s tem, da se prodajajo cevke za smodke, na katerih so naslikane plavice, okolu teh pa je natiskan Bismarckov rek „Wir Deutsche fürchten nur Gott, sonst Niemanden!“ Če to ni skrajna impertinenca, potem ne vemo, kaj se naj še tako imenuje.

— (Glas iz občinstva.) Ljubljanski pohajkovelec nam piše: Ko sem bil zadnjič po oprasku na tukajšnjem novem pokopališču, naletel sem na sledeči originalni napis: „Zu Verkaufen bei Ignaz Čamerlik.“ Radoveden sem, ali se dotične rakve prodajajo izključno samo nemškemu občinstvu, ali morda tudi slovenskemu? Vsaj domačini bi se imeli pač izogibati takemu nepotrebnemu nemškutarenju.

— (Nova ulica,) ki bo šla iz spodnjih Poljan tik Jozefinuma do streliških ulic, se bode

dovršila v kratkem. Mestna občina bode odprla še drugo paralelno ulico in dve postranski ulici, kakor hitro se bode začelo staviti nove hiše na parceliranih g. Dečmanovih stavbiščih. Tri stavbinske parcele z vrtovi so že prodane in se bode skoro tam pričelo zidati nova poslopja.

— (Ljubljanska brivska zadruga) imela je minuli četrtek izvanredno sejo v gostilni „pri kroni“. Na dnevnem redu bila je volitev novega odbora, načelnika in podnačelnika pomočnikov in blagajnika. Načelnik g. Vjek. Venko pozdravi navzočega g. tajnika Šešeka in zastopnika gospodarjev g. Gradiša, kakor druge tovariše in da prečitati poročilo tajnikovo. V novi odbor so bili voljeni: gg. Stefan Kostanjec načelnikom, Angeloslav Francheti podnačelnikom in J. Blažkovič blagajnikom. Tajnik g. M. Telišman zahvali se bivšemu načelniku za njegov trud in za njegovo požrtvovalnost. Gosp. A. Franchetti, zahvalivši se v imenu novoizvoljenega odbora, poudarja, da bode odbor delal na to, da se zadruga razcvita in napreduje v vsakem oziru ter končno želi, da bi se vršile tudi redne odboreve seje, kakor pri drugih združenjih. Dalje je stavil podnačelnik predlog, naj se ravna točno po pravilih, da ima vsak učenec ob koncu svojega učnega časa napraviti izpit. Predlog se je predložil za prvi občni zbor in se potem zaključila seja.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca julija t. l. uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 535 strank gld. 256.717-55, vzdignilo pa 415 strank gld. 121.257-25.

— (Promenad na koncerta) vojaške godbe domačega pešpolka bodeta v četrtek dne 3. t. m. ob 6. uri popoldne pod Tivoli in v nedeljo dne 6. t. m. ob 1/2 12. uri dopoldne v glasbenem paviljonu v „Zvezdi“, kakor nam javlja mestno vojno poveljništvo.

— (Dolenski železnica.) Generalno vodstvo avstrijskih državnih železnic je dovolilo, da se ustanovi postajica v Št. Vidu na progi Grosuplje—Novo Mesto dolenske železnice. Zgradba postajinega poslopja se bode pričela v kratkem.

— (Šolska poročila.) Trgovinsko šolo g. Ferd. Mahra v Ljubljani je obiskovalo skupaj 229 učencev. V gremialni šoli bilo je v 3 razredih in v pripravljalnem tečaju 93 učencev, izmed katerih jih je izstopilo mej letom 13. V zasobni trgovinski šoli bilo je v dveh letnikih 136 učencev, koncem leta pa 123. Po veri je bilo 177 katolikov, 39 pravoslavcev, 8 izraelitov in 5 protestantov. Po narodnosti 76 Slovencev, 37 Srbov, 19 Hrvatov, 65 Nemcev, 26 Italijanov, 3 Grki, 2 Ogra, 1 Španjec. Slovanov je bila torej dobra večina, namreč 132. V zavodu stanovalo je izmed 136 učencev trgovinske šole 56, ostalih 80 pa v zavodu g. dr. J. Waldherrja in v zasobnih hišah. Poučevalo je poleg vodje, ces. svetnika g. Ferd. Mahra še 19 učiteljev za razne stroke in predmete. Programi za vsprejem v šolo so tiskani v nemškem, srbskem, hrvaškem in italijanskem jeziku. Glede na veliko število slovenskih obiskovalcev (76) bi bilo pač umestno, da se izdajo tudi v slovenskem jeziku.

— (Slovensko planinsko društvo.) V Kamniku se je ustanovila, kakor smo že avizirali, podružnica slovenskega planinskega društva. V osnovni odbor so voljeni gg.: župan Jos. Močnik, predsednikom; nadučitelj Val. Burnik, tajnikom; meščan in načelnik mešč. korporacije Gust. Trpinč in živinozdravnik Sadnikar odbornikoma. Za pristop k društvu se je do sedaj oglasilo 25 udov. — Ko bode podružnica postavno dovoljena, pristopilo bode najmanj še kakih 20 udov. — Živili zavedni rodoljubi!

— (Pevska slavnost v Mariboru.) Iz Ptujja se nam piše: Koliko da je zanimanje in s kakim veseljem da se urijo pevci koncertne pesmi, pokazala je v nedeljo tukajšnja skupna pevska vaja. Iz tri po štiri ure oddaljenih krajev pribitele so častite pevke in pevci brez strahu pred črnimi oblaki, ki so viseli na obnebu; a pokazali so tudi, kako da so bili marljivi, kajti že prva skupna vaja bila je jako povoljna. Če store vsi pevci svojo dolžnost, kakor Ptujski, pelo se bode pri slavnosti izborni. Saj so pa tudi pesmi tako nežne in krasne, da bi jih človek pel in poslušal noč in dan. — Tukajšnji godbeni učitelj in znani virtuoz gosp. Filip Emeršič, poklonil je „Slov. pev. društvu“ za Mariborsko slavnost novo skladbo, koračnico „Dobro došli“, obstoječo iz najlepših narodnih napevov slovenskih. Za to daritev smo mu tem bolj hvaležni,

ker pogrešamo pri godbenih točkah oficijelnega vsopreda slovanskih skladb.

— (Za dom dr. Ante Starčevića) v Zagrebu, ki bode pravi narodni dom hrvatski, nabrala se je v prvem letu, odkar so se pričela javna nabiranja, lepa vsota 24.000 gld. in je tudi že kupljen prostor za zgradbo na jednom najlepših mest hrvatske prestolnice. Načrti za palačo so že deloma gotovi, deloma se še izgotavljajo. Zgradba se bode pričela še letos. Ker traja dovoljenje za nabiranje doneskov še jedno leto, se bode gotovo tudi nadalje kazala ista rodoljubna požrtvovalnost, kakor dosedaj.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Nova bolnica v Sarajevu.) Letošnje jesen se bode odprla v Sarajevu nova c. kr. javna bolnica, ki je krasna, po najnovejših zahtevah medicinske znanosti zgrajena stavba.

* (Viharji v Italiji.) Poslednje dni bili so v raznih krajih gornje in srednje Italije precej silni viharji. V Rimu nastala je povodenj v nižje ležečih delih mesta. V Benetkah udarila strela mej drugim tudi v električno razsvetljavo gledališča Malibran, da je polno gledališče ostalo hipoma v temi. Nastala je velika zmešnjava in so nekatere dame omedele. Še le čez pol ure se je mogla nadaljevati predstava.

* (Električna pečenka.) Najnoveja novost razstave v Chicagi je pečenka, sprazena s pomočjo elektricitete. Posoda, v kateri se peče pečenka, je preprežena z množico tankih žic, po katerih je napeljan električni tok, ki proizvaja potrebno toplino, katera se da regulirati po potrebi. V tako razgreti posodi zavre voda v 5 minutah.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 1. avgusta. Pravosodni minister je premestil notarja Ignacija Gruntarja iz Logatca v Ribnico.

Dunaj 1. avgusta. Francoski poslanik Decrais, ki je premeščen v London, odpotoval je včeraj. Na kolodvoru so se od njega poslovili razni ministri in diplomati.

Dunaj 1. avgusta. Pri basanju šrapnelov v poslopji tehniške vojaške komisije razpočila danes ekstrastitna pušica. Jeden vojak mrtev, jeden smrtno in jeden težko ranjen; poslopje zelo poškodovano.

Lviv 1. avgusta. Iz vojaških krogov se čuje, da se bodo v kratkem izvršile važne personalne premembe pri zapovedništvih raznih vojev.

Inomost 1. avgusta. Deželni zbor zaključil je včeraj tekoče zasedanje.

Pariz 1. avgusta. Ministerstvo odgovorilo sijamski vladi, da ni zadovoljno samo z vzprejemom stavljenih pogojev, ampak da zahteva za njih izvršitev primernih garancij. Dokler teh ne dobi, ostane sijamsko obrežje blokirano.

Pariz 1. avgusta. Listi javljajo, da se je pri konferencah mej Develleom, ministrom vnanih del, in Dufferinom, angleškim poslanikom, dosegel porazumljenje v tem zmislu, da se določi nevtralen pas mej novim francoskim teritorijem, Birmo in Kino.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

8 pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40
Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dotično naročilo.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Listnica uredništva.

Gosp. —š v Knežaku: Vaše razmere so nam premalo znane, po nepotrebnem pa nečemo zdražbe delati. Oprostite torej! — Gosp. dopisniku iz Litije okolice: Isto velja tudi vam. — Gosp. N. J., slovenski učitelj na Štajerskem: Zakasnelo! — Coklar: „Nedeljski ribič“ ni za nas. Brez zamere!

Tuji:

31. julija.

Pri Mailči: Pamer iz Trsta. — Kolenec iz Ljubljane. — Lemberger, Liponet, Eigner, Burja, Kincel z Dunaja. — Plesche iz Prage. — Schermer, Mayer, Huber iz Monakovega.

Pri Slomu: Sattler, Harrer iz Gradca. — Goldman, Altman, Daler z Dunaja. — Weiss, Stampf iz Prage. — Neuman iz Maribora. — Ivančič iz Gorice. — Treven iz Idrije. — Holeček iz Kamnika.

Umrli so v Ljubljani:

30. julija: Ivana Krajšek, delavčeva žena, 31 let, sv. Petra cesta št. 69, jetika. — Albin Arnsšek, delavčev sin, 5 mesecev, Tržaška cesta št. 28, božjast.

31. julija: Valentin Mihelič, delavčev sin, 6 mesecev, Ulice na Grad št. 11, jetika. — Anton Böhm, zasobnik, 71 let, Poljanska cesta št. 19, pyelocystitis.

V deželni bolnici:

30. junija: Uršula Juvanc, žel. sprevoznika žena, 43 let, icetus malignus.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. julija	7. zjutraj	729.4 mm.	13.0° C	sl. zah.	dež.	7.40 mm.
	2. popol.	730.2 mm.	18.6° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	732.0 mm.	15.8° C	sl. vzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 16.1°, za 3.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 1 avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.25	—	gld. 97.25
Srebrna renta	96.90	—	96.75
Zlata renta	118.80	—	118.45
4% krona renta	96.55	—	96.80
Akcije narodne banke	980.—	—	977.—
Kreditne akcije	337.90	—	338.—
London	124.60	—	124.70
Napol.	9.86 1/2	—	9.86 1/2
C. kr. cekini	5.87	—	5.87
Nemške marke	61.—	—	61.—
Italijanske lire	45.90	—	—
Papirnat rubelj	1.29 1/2	—	—

Dné 31. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 65 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 60 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	254 „ — „

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Gmf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenz, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.
„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—164)

Pristno

istrsko naravno vino

temnorudeče, jako dobre kakovosti, ki se je pridelalo l. 1891 in 1892 je moči dobiti. Kje? se izve pri F. M. Schmitt-u v špitalskih ulicah. (781—2)

Išče se gostilna

v takem kraju, kjer bi se ob jednom mogla tudi izvrševati mesarska obrt, in sicer na Notranjskem ali sploh na deželi. — Ponudbe naj se pošljejo upravištvu „Slov. Naroda“ pod števil. „48“.

Kegljanje na dobitke

bode od 1. avgusta začenši do 1. septembra pri (794—1)

Franju Kuhar-ju

gostilničarju v Domžalah.

MESNI EKSTRAKT

MAGGI po 8 in 5 krajcarjev

posamično, kakor tudi v škatljicah po 10 komadov priporoča svojim spoštovanim kupovalcem najbolje IVAN LUCKMANN. (21)

Št. 6771.

Razpis.

(778—3)

Za Kranjsko se razpiše

služba okrožnega zdravnika v Ribnici

z letno plačo 600 gld.

Prosilci za to službo naj uložé svoje prošaje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do dné 10. avgusta 1893. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 24. julija 1893.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Št. 8325.

Razglas.

(795—1)

Vsled sklepa občinskega sveta Ljubljanskega z dné 11. aprila t. l., je mestni svet, ležeč mej preloženo Tržaško cesto in tirom južne železnice, c. kr. tabačno tovarno in Lattermanovim drevoredom,

na prodaj za stavišča.

Dotični razdelitveni načrt je razgrnen na ogled v mestnem stavbinskem uradu (Mestni trg št. 2, I. nadstropje) za navadnih uradnih ur.

Na vsem omenjenem zemljišči se bodo smele graditi le hiše sredi vrtov (po „cotage-sistemu“).

Kdor želi kupiti katero opredeljenih stavišč, povej sam v svoji ponudbi, koliko ga je volja zanje plačati, in priloži tej ponudbi načrt, iz katerega bode razvideti, kakšno poslopje in kje je namerava zgraditi.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 20. julija 1893.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.